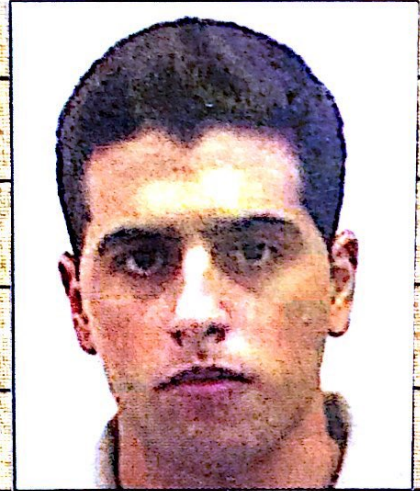




רב"ט חי אריאל

7174703

בן דינה ויורם

נולד ב- י"ח שבט תשמ"ג 1.2.1983

התגייס לצה"ל ב- 12.11.2001

שרת ביחידת אגוז

נפל ב- י' תמוז תשס"ב 19.6.2002

נפל בעת מילוי תפקידו בעת סיורי ניווט.





חי אריאל

בן דינה ויורם. נולד ביום י"ח בשבט תשמ"ג (1.2.1983) בבית החולים "סורוקה" שבבאר שבע. אח לגלעד ועומר. את שנותיו הראשונות עשה בדימונה, שם למד בבית הספר היסודי "יצחק שדה". בשנים אלו הצטיין בלימודיו וסיים כל שנה עם תעודת סיום מושלמת.

לקראת שנת הלימודים תשנ"ד עברה המשפחה להתגורר ברמת גן. אריאל המשיך את לימודיו בכיתה ה' בבית הספר "אביגור". בשנה זו רכש חברים רבים והתאקלם בטבעיות בסביבתו החדשה. בשנה שלאחר מכן הצטרף לתנועת "הצופים", והיה חניך בשבט "הצופים" של רמת גן.

בסיום לימודיו היסודיים עבר אריאל עם חבריו לבית הספר התיכון "בליך" שברמת גן. בחלוקה למגמות בחר ללמוד סוציולוגיה, ובמגמה זו סיים את לימודיו עם תעודת בגרות. לקראת כיתה י' העתיקה המשפחה את מקום מגוריה לשכונת נווה סביון שבאור יהודה.

אריאל היה בן מסור, שמח ומוכשר מאוד. הוא אהב לצאת לבלות, וגילה מומחיות בעריכת קטעי מוזיקה באמצעות מחשב.

בהתקרב מועד הגיוס, שאף אריאל להתקבל לצוות אוויר ולשרת כטייס. הוא עבר את המבדקים והגיע לגיבוש, אך נשר בסופו. לאחר מכן ביקש לנסות ולהתקבל לאחת היחידות המובחרות של צה"ל, אך הדבר לא הסתייע כיוון שהחמיץ את מועדי הגיבושים.

תאריך גיוסו של אריאל נקבע לחודש אוגוסט 2001, אך הוא החליט לנסות לדחות את הגיוס בחודשים מספר. מאמציו צלחו ואריאל נהנה מעוד כמה חודשים של חופש ובילויים עם חבריו.

עם גיוסו לצה"ל, ב-12.11.2001, הוצב אריאל בחטיבת "גולני". בתום הטירונות והאימון המתקדם הגיע לפלוגת ההכשרות ביחידת "אגוז", והיה חייל מצטיין.

רב-טוראי אריאל חי נפל בעת מילוי תפקידו ביום י' בתמוז תשס"ב (19.6.2002) בתאונת דרכים. אריאל וחבריו יצאו לאימון לילה ברכב מסוג "האמר". בוואדי סלאמה שבאזור כרמיאל סטה נהג ה"האמר" מנתיבו, התנגש בעץ והתהפך. אריאל נהרג במקום והוא בן תשע עשרה. עמו נפל חברו צבי יהודה (ציקי) איזמן.

אריאל הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בקריית שאול. הניח הורים ושני אחים. חללי גן יבנה המונצחים על גבי אנדרטה מרכזית ביישוב.

באימון ובשגרה

ארוכה, עקובה מדם וקשה, היא "דרך הקרבות של החטיבה", עשרות אתרי קרב, מאות פעולות ומבצעים ואלף ארבע מאות חללים, הם עדות נאמנה ומכאיבה למורשת הקרב, להיסטוריה הצבאית, לפעילות המבצעית... ויחד עם זאת, רבים וטובים מבין רבבות יוצאי החטיבה, הזוכרים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שרותם הסדיר, כלוחמים ומפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה! כל תקופת שירותם הייתה ב"אימון ובשגרה". לאלו שבסבב שנתי קבוע היו "עולים לקו" "יורדים לאימון", יוצאים ל"רגילה" ל"נופש" ול"תעסוקה", לאלו שלא נטלו חלק בקרב, וגם לא עברו את הגבול באיזו חדירה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש וכל שרותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש, לכל אלו, הפרק הזה מוקדש. רק תשאל, ותראה איך הם זוכרים, אין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים, כימי תש"ח, "קדש", ששת הימים או יום הכיפורים, במלחמת ההתשה ובמרדפים, במבצע ליטאני או של"ג במלחמת לבנון או ב"שטחים", אם תשאל ותבקש הם יספרו בהתלהבות ובשמץ געועים על אותם הימים, על סיור בוקר, וה"סיור האלים", על התצפית והמארב, על נווט הלילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את החברות והאחוזה, ותחושת ההשתייכות והגאווה, בפלוגה, בגדוד, ובחטיבה! הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ המ"מ הסמל והרס"ר, את "המאהל" והשמירות, ההסתנה וה"שמועות", את הכוונות ואת "הקפצות" את המסדרים וה"ציאות"... כולם לקחו עמם זיכרונות אתה"קטיב" הפק"ל והתד"ל, שק שינה מדים ודרגות, אפוד מגן, שש-כש, קסדה, ואין ספור חוויות. על כן ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו זיעה וכל מאמץ, וחזרו רטובים מריצת לילה ממסע, ממטווח, מעשרות אימונים, אימון "יבש" ו"רטוב", אימון פרט ואימון חטיבה. אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה. ביעד מבוצר, בשטח בנוי, במדבר ובהר. אימון בנגב, בגליל או ברמה אימון בשת"פ עם שריון, תותחנים, או עם הנדסה... מעבר שדות מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור קל, מימיה ורימונים, או עם חגור מלא "חגור פילים", וקפל"ד. עם שכפ"ץ ו"פאוצים" ומחסניות מלאות "נותבים"... עם נשק אישי: "עוזי", "סטן", "ציכ"י", "אפ-אן" ו"גליל", עם מגל"ד, ומק"כ, "בזוקה" ומא"ג, עם מרגמה... ועם כל שאר אמצעי הלחימה... כי להיות ב"גולני" פרושו להתאמן עם כל הנשמה, ולשאת בגאווה את ה"כומתה החומה". להיות ב"גולני" פרושו להיות נהג או טבח או פקידה, בסיירת ב"עורב", בפלוגת הקשר, בפלוגת ההנדסה, או ב"מפקדה", להיות ב"גולני" פרושו להיות חובש, אפסנאי, שג או קשר, להפעיל אמל"ח מתוחכם ולעשות "עבודות רס"ר"... להיות בגולני פרושו לרוץ כמו מטורף, עם חגור מלא וכובע פלדה, ב"יום ספורט", או במסע, ל"הכרת החגור" ו/או ל"קבלת הכומתה"... להיות בגולני פרושו גם לעמוד דום "כמו חייל", כמו קצין כמו לוחם בכל המסדרים, ב"מסדר בוקר" וב"מסדר השכמה" במסדר המפקד, ובמסדר יציאה, טקס ההשבעה, וטקס קבלת כומתה, טקס סיום קורס מכ"ם או קצינים, ומסדר סיום של תקופת האימונים, וטקס זכרון שנתי לכל החללים.

להיות בגולני זו אכן חוויה, חוויה אמיתית של "אימון ושגרה".



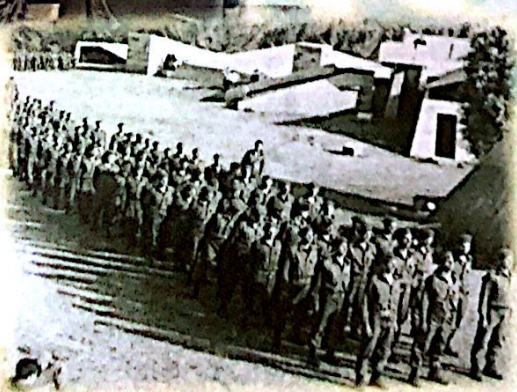
חטיבת גולני

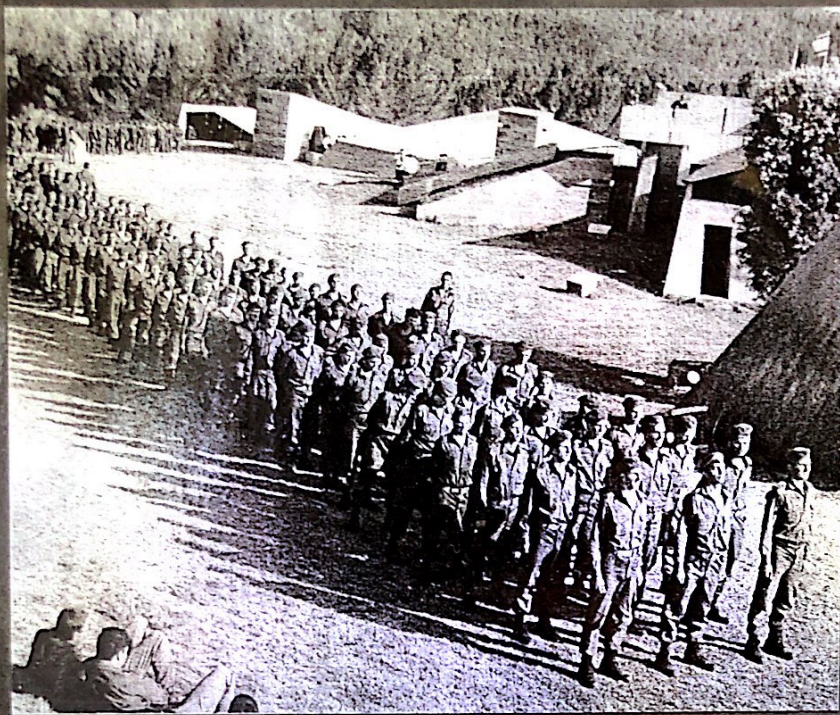


אימונים



מסדרים





טקס השבעה





יחידתו בעת שירותו הצבאי



הכניסה למחנה שרגא

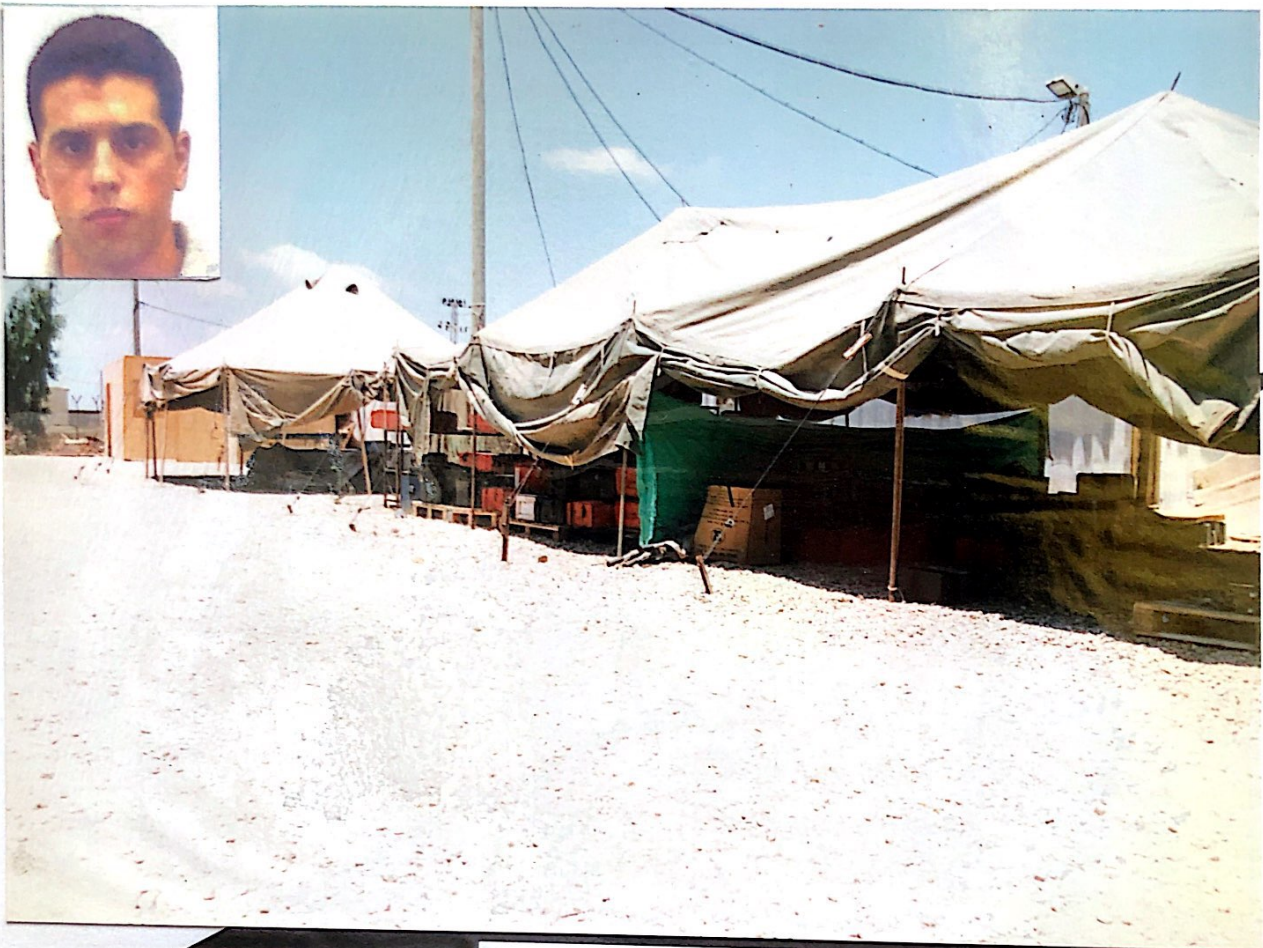
הכניסה ליחידת אגוז





אזור המגורים





מאהל ההכשרות





חדר האוכל ביחידתו

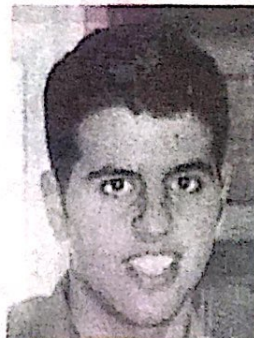
שני חיילי „אגוז” נהרגו בהתפכחות רכבי-שטח

רב"ט אריאל חי ורב"ט צבי איזמן היו שלשום בתרגיל בגליל המערבי, כשלפתע סטה ה„האמר” שבו נסעו והתהפך • ביום שלישי נהרג חייל „דובדבן” מפילה מצוק הארבל

בנהריה ואושפזו במחלקה הכירורגית. צוות סוציאלי של בית החולים ליווה אתמול את הנהג, תושב כרמיאל, שנפצע באורח קל. פצוע נוסף יועבר לבקשת הוריו לבית החולים „וולפסון”.



רב"ט צבי איזמן



רב"ט אריאל חי

מאת גואל בנו, עמיר רפפורט,
איתן גליקמן, דודי נסים
ועדנה אדטו

שני חיילי יהדות „אגוז” נהרגו שלשום בלילה וארבעה מחבריהם נפצעו, לאחר שהרכב הצבאי בו נסעו התהפך ליד צומת ואדי סלאמה בגליל המערבי, סמוך לכרמיאל. ההרוגים הם רב"ט אריאל חי (19) מאוריהר דה, שהובא אתמול למנוחות בבית הקברות הצבאי בקריית שאול, ורב"ט צבי יהודה (ציקי) איזמן (19) מירושלים, שנטמן בבית הקברות הצבאי בהר הרצל בירושלים.

החיילים, שהיו בתרגיל, נסעו ברכב צבאי מסוג „האמר”. לפתע סטה הרכב מהכביש, התהפך לצד הדרך והתנגש בעץ. שני החיילים נהרגו במקום. המשטרה הצבאית פתחה בחקירת נסיבות התאונה. החור קרים בודקים חשד, כי הנהג נסע במהירות גבוהה יחסית לתנאי השטח. הפצועים, אחד באורח בינוני והאחרים באורח קל, פונו לבית החולים



אריאל חי

איזמן צבי



במסגרת יחידתו



אריאל חי

אזור ההתהפכות





הריסות הרכב



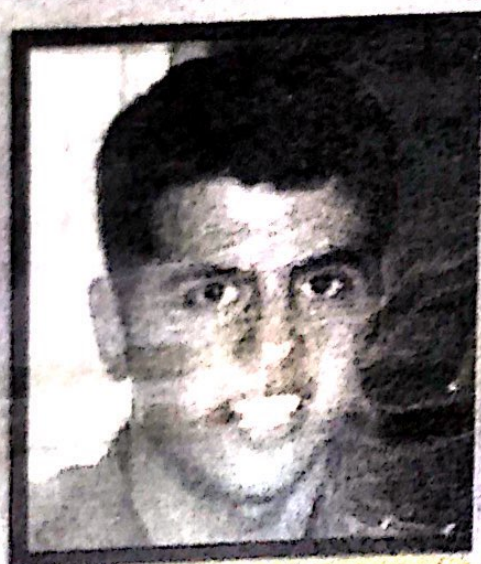


סגל הפלוגה

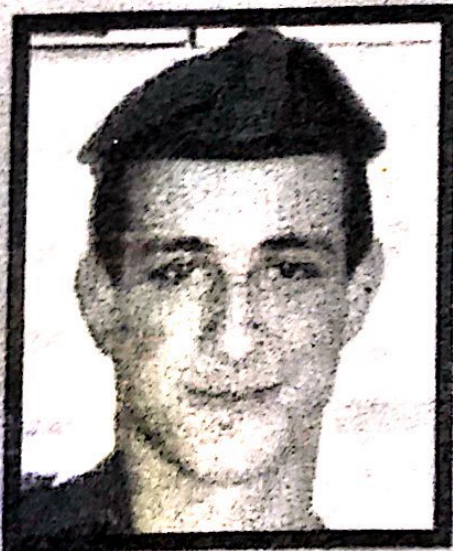


הדוג' התאונה ביבון: שני לוחמי סיירת אגוז

רב"ט אריאל חי ורב"ט צבי אייזמן ז"ל הובאו למנוחות



רב"ט אריאל חי ז"ל



רב"ט צבי (ציקי) אייזמן ז"ל

בר, הרב מרדכי אליהו, ראש עיריית ירושלים, אהוד אולמרט, וחבר הכנסת רבי משה מרדכי, היו בין אלו שהגיעו לחלוק לו כבוד אחרון. צבי ז"ל, תושב קריית משה, למד בישיבה התיכונית בבית אל ובחיסדון, ובמכינה הקדם צבאית חמדת שבבקעת הירדן. אביו, הרב איתן אייזמן, הוא ראש רשת אולפנות צביה, ואמו לאה היא מחנכת בבית ספר יסודי. "היית מסוג החיילים שניתן היה לומר עליהם בטיי רונות שהם יהיו מפקדים גדולים ומנהיגים", ספר לו מפקד יחידת אגוז, סגן אלוף אבי. "היו לך דרכה אהב בות, אהבת טבע, בעלי חיים, אנשים, ספר לו אביו. צבי ז"ל הותיר אחריו זוג הורים ושישה אחים. המשטרה הצבאית חוקרת את גסיבות התאונה.

ויד, הוא עבר מבדקי טייס, אך נפל בשלב האחרון של הגיוס. לבסוף התגייס לסיירת אגוז, והיה חייל מצטיין. בני משפחתו סיפרו אתמול, כי אריאל היה בן מסור, שמח ומוכשר מאוד. "הוא אהב לצאת לבי לות, לשמוח ולהתלבש טיפוס", סיפר דודו של אריאל, דודו.

אריאל ז"ל נולד בבאר שבע, ולפני כעשר שנים עבר עם משפחתו לאור יהודה. הוא למד במגמת פסיכולוגיה בתיכון בליד שברמת גן. הלווייתו נערכה אתמול בחלקה הצבאית בבית העלמין שבקריית שאול בתל אביב. אריאל הותיר אחריו הורים ושני אחים. מאות אנשים ליוו אתמול למנוחות את רב"ט צבי אייזמן ז"ל, שנשמן בהר הרצל. הראשון לציון לשע

מאת יוסי מזרחי,
נאווה צוריאל ושרון שלומון

שני הצעירים שנחרגו שלשום בלילה בהתמכרות גימ מכוני "הא" מרי ליד וואי סלאמה שבצפון, הם לוחמים בסיירת אגוז - רבי"ט אריאל חי ורב"ט צבי (ציקי) אייזמן ז"ל. עוד ארבעה חיילים נמצאו בתאונה, שאודעה מאשר הנשים בו נסעו בתום אימון ביחידתם, סטה מנהלית, התנגש בעץ והתהפך.

רב"ט אריאל חי ז"ל, בן 19 מאור יהודה, רצה להיות טייס בחיל הא



דברים לזכרו מחבריו לצוות:

אריאל,

היית הנשמה של הצוות, רוח הצחוק והנעורים שלנו. תמיד הקפדת על הלוק שלך והטפת לנו איך להסתדר. תמיד שאפת למצוינות ואהבת את הנשק שלך כאילו היה חלק ממך. המשפחה הייתה תמיד הדבר החשוב ביותר, אהבת ודאגת לאחים שלך, וכמו שדאגת להם, דאגת גם לנו, חברים לצוות. תמיד עם חיוך, בדיחה ומילה טובה. כל משימה שקיבלת ביצעת בצורה הטובה ביותר וידענו שאפשר לסמוך עליך. תמיד ידעת לתת עצה טובה וגם ברגעים הקשים ידענו שאתה שם בשבילנו. תשמור על עצמך שם למעלה ותדע שתמיד תהיה איתנו כשווה בין שווים ב"צוות חן".

אוהבים, החברים.

אריאל,

אמרת יום לפני התאונה שאתה לא מפחד למות, אלא אתה דואג למשפחה שלך. אומרים שהמתים יודעים ביום מיתתם מה צפוי להם. אני לא בטוח שידעת, אבל בטוח שהמשפחה שלך, למרות כל האהבה, ההערצה והכאב, תהיה חזקה ותצא מזה כמו שאתה רוצה. בואים מאיפה הגיע הכח רצון שהיה לך. עכשיו כבר לא יצא לי להגיע איתך לאיזה מסיבה למרות שרצינו כל כך, אבל אתה בטח "חוגג" שם בגן-עדן, מלהיב שם את כולם כמו שהלהבת אותנו. יש שאומרים שהיית שקט, אבל אני מכיר אותך בתור אחד שזורח ומתלהב, בייחוד כשהיינו חוזרים הביתה. אזכור אותך תמיד, אתה יודע.

חברך לנצח,

נדב

דברים לזכרו מפי אחיו:

לאריאל היקר!
איך זה שהלכת ממני ככה, אני עדין לא מעכל את מה שקרה לך. כולם שבורים במיוחד אמא ואבא. אני מנסה לחזקם אך גם אני שבור מאוד. אני יושב וכותב בחדר שלך על הכסא שלך ואני לא מאמין שהחדר שלך יישאר יתוף לעד. אני תמיד אומר לעצמי שאתה תחזור עוד שבוע, שתבוא לשבת איתנו בקידוש ושוה סתם חלום רע. חבריך סיפרו עליך דברים שלא ידעתי שרק גרמו לי עוד יותר צער. בהכל השקעת מאה אחוז ותמיד היה לך כוח שכנוע על בני משפחתך וחבריך ותמיד ניצחת במריבותיך ובוויכוחיך. אני רואה את החדר שלך שכל כך השקעת בו, אני רואה את ארון הבגדים שלך ואת הגיל והפן שלך ואני לא מאמין שהם לא יזוזו עוד ממקומם. אני רואה כל יום את חדר המחשב ואני לא יכול לשחק יותר במחשב. כל המשפחה המורחבת יושבת ובוכה עליך ולא האמנתי שדבר כזה יכול לקרות לך. למה לא שמת חגורה? למה שחררת את הקסדה? האם זה אתה שלא ידעת או שסמכת יותר מדי על הצבא? כל השאלות הללו לא יפתרו לעולם. התגאת ביחידה שלך מאוד וחיכת לקבל כנפי צניחה ודרגות. עומר ונאור חבריך הטובים יושבים איתנו כאן שבעה ואני מרחם עליהם נורא. נאור כבר רגיל שאתה ישן אצלו ושאתה יוצא איתו ועם עומר כל יום שיש. אני מצטער על כל המריבות שלנו ועל כל המילים הלא יפות שאמרתי לך, עם זאת אני מקווה שאיפה שאתה נמצא עכשיו זה מקום של חיים טובים וחיי שפע וכל טוב. כל חבריך לצבא והמפקדים שלך היו פה. גם ידידות שלך היו פה, גם רינת, זאת שהייתה חברה שלך ליומיים בבי"ס אביגור. עשינו לך אלבום תמונות מיוחד, נהנית מהחיים ולא הספקת עוד כלום. אני רק מקווה שנהנית כל זמן שיכולת. אמא מצטערת שלא קנתה לך אוטו, אך אתה יודע שהמצב הכלכלי שלנו לא מי יודע מה!!! עומר אחיך עדיין לא מעכל את מה שקרה לך ולא יודע עדין שלא תחזור. עם הזמן הוא יבין שאחיו האהוב לעולם לא יחזור. תמיד עזרת לי והגנת עלי, היה לך קשר עם כל העולם, כולם באו להלווייתך. אני לא מאמין שאתה נמצא עכשיו מתחת לאדמה. אף אחד לא מאמין. דיברו על זה שאתה נבחרת להיות קורבנו של ה'. כנראה אם אתה נבחרת אז סימן שה' שם אותך במקום טוב עם חיים טובים יותר משהיו לך פה. אני בכל אופן לא אוכל לצאת ולשמוח עוד המון זמן. למרות כל החיכוכים אתה יודע שתמיד אהבתי אותך ותמיד אוהב גם אם אתה לא נמצא איתנו עכשיו. אני יודע שזאת לא אשמתך אך אל תצטער. גם ככה זהו עולם מסובך וקשה וכל יום נהרגים חיילים ואנשים חפים מפשע. גילי חברך סיפר לנו שקנית כובע לעומר ועוד לא הספקת לתת לו אותו. אני לא סיפרתי לו על כך וגם לא אספר, אולי מאוחר יותר כשהוא יבין מה קרה. החיים שלי היו טובים עד יום חמישי בבוקר כשנודע לי מפנים בוכות מה קרה (אמא, אבא). סבא וסבתא מתגעגעים אליך והם לא מעכלים את זה שלא תבוא אליהם ביום שישי לאכול. הייתי רוצה להיות במקומך שם למעלה כי לי החיים תמיד היו מסובכים וקשים ולא הבנתי את העולם האכזר הזה. אולי שם למעלה או פה למטה, אני לא יודע איפה, אתה מגלה את כל התשובות לשאלות שהיית רוצה לדעת כ"כ. כולם מנסים להיזכר בדברים הטובים שבך ומזכירים אותך רבות. אי אפשר שלא להסתכל במשהו ולהיזכר בך. היה לך קשר לכל דבר בבית. אני לא מאמין שאני לא אשמע את המוזיקה הרועשת שלך יותר. אני לא מאמין שעכשיו אנחנו משפחה שכולה בעלת ארבע נפשות. משפחת חי כבר לא תהיה כמו פעם. למדתי ממך רבות וקיוויתי ללמוד ממך עוד. אתה היית המודל חיקוי שלי. כל הדברים שלך מסודרים בחדרך ואת ריח הבושם הניכר מלחיך מריחים בכל מקום בבית. את הנעלים החדשות הספקת ללבוש רק פעמיים. גילי ומור שבורים, למרות שהכירו אותך רק 7 חודשים. כולם אוהבים אותך ומתגעגעים אליך ומצפים שתחזור יום אחד. נאור סיפר לי שהתגאית בי בכמה דברים שעשיתי. אני התגאיתי בך בהכל. אבא ואמא קרועים מבפנים. את אבא לא ראיתי בוכה ככה מעולם, אבל כבר התרגלתי. אני מרחם על אמא שתמיד שמרה עליך ולא ישנה בלילות עד שחזרת ולבסוף ה' לקח אותך ממנה. אני אבכה עוד המון וכן גם אמא ואבא. אוהב אותך תמיד ואצפה לסימן ממך, עם זאת אני מקווה שתקרא מה שאני כותב לך עכשיו ואל תצטער יותר מדי.
מגלעד אחיך שבור הלב, הכועס והאוהב.
להתראות אחי האהוב. להתראות אחי הבכור.
להתראות אחי היקר אותך תמיד אזכור.
להתראות אחי המושלם. להתראות אחי הגנדרן.
להתראות אחי החמוד. להתראות אחי החייכן.
אוהבים אותך אחי, נאהב אותך לעולם.
אוהבים אותך אחי, אוהבים אותך כולם.

אריאל עם משפחתו

